

Research Paper

Spatial Planning of martial arts in the Olympics

Bahman Tayebi^{1*} , Amin Dehghan Ghahfarokhi²

Received: Jul 30, 2023

Revised: Nov 14, 2023

Accepted: Nov 14, 2023

ABSTRACT

Objective: The aim of the current research was to investigate the spatial development status in four Olympic martial sports, wrestling, taekwondo, judo, and boxing.

Methodology: The current research method was chosen as a mixed type (qualitative and quantitative). In order to identify the effective indicators in the spatial planning in championship sports, theoretical foundations and qualitative interviews with 28 elites knowledgeable about the research subject were used until theoretical saturation was reached. In the quantitative part, in order to weight sports land development indicators, the analysis hierarchy method (AHP) and the numerical taxonomy method were used to identify the state of spatial planning in combat sports, and according to the development factor, the provinces of the country were prioritized in each of the sports fields.

Results: Data analysis showed that only 14.6% of the country's regions are developed in Olympic martial arts, and 85.4% are less developed or undeveloped. Also, wrestling has the best development status with 25.8%, and taekwondo has the worst development status with 0.06% among Olympic martial arts.

Conclusion: Therefore, in order to win more Olympic medals, it is necessary to focus more on 14.6% of developed provinces, and among martial arts, more attention should be paid to wrestling, boxing, judo, and taekwondo, respectively.

Keywords: Spatial Planning; Sport Preparation; Sport Development; Martial Arts

1. Assistance Professor of Sport Management, Department of Sport Sciences, Faculty of Humanities and Social Sciences, Golestan University, Gorgan, Iran. (**Corresponding author**)
2. Associate Professor of Sport Management, Department of Sport Management, Faculty of Sport Sciences, University of Tehran, Tehran, Iran.

* Corresponding author's e-mail address: B.tayenbi@gu.ac.ir

Cite this article: Tayebi, B & Dehghan Ghahfarokhi, A. (2026). *Spatial Planning of Olympic Martial Sports*. *Journal of Sport Management and Development*, 15(1), 97-119.

DOI: <https://doi.org/10.22124/JSMD.2023.25119.2823>

Extended Abstract

Introduction and State of Problem

By reviewing sports development indicators, it becomes clear that sports development is not the same in all parts of the country. Therefore, the need to reduce provincial differences in terms of sports development is to pay attention to and follow balanced policies in creating equal opportunities in enjoying resources and facilities, and in short, to prepare and implement land-use planning programs. One of the main goals of land use planning in sports is to emphasize the expansion of sports activities in geographical space and regional specialization to form a spatial division of labor. The concentration of sports activities in a few specific points of the country and their unbalanced distribution across the land area can be considered as one of the challenges facing the country's sports policymakers. Although efforts have been made in the field of sports planning in the last two or three decades, these efforts have been mainly fragmentary, within the limits of a specific province, lacking a national and broad vision, and lacking scientific and logical support. In the meantime, there is a lack of a comprehensive sports planning system that would specify the current status of land planning in championship sports, and especially in Olympic combat sports. Hence, the necessity of carrying out a championship sports planning plan in Olympic combat sports such as wrestling, taekwondo, judo, and boxing, which are considered the most important sports in terms of winning medals in the Olympic Games, is felt.

Methodology

The present research method was mixed (quantitative and qualitative). This research was applied in terms of purpose and field research in terms of implementation method. In the qualitative section, in order to identify sports planning indicators, after studying the theoretical foundations and background of the subject, a preliminary list of sports planning indicators was identified and used as the initial data collection tool to interview elites knowledgeable about the research topic (28 people including experts from the Deputy for Championship Sports and Provincial Affairs of the Ministry of Youth Sports, heads of federations, and university professors familiar with the subject of sports planning). Given that the study was conducted during the COVID-19 pandemic, a combination of face-to-face and telephone methods was used to conduct semi-structured interviews. Taking into account the theoretical foundations of qualitative research, the interviews continued until theoretical saturation was reached, and at the end, the final indicators of sports readiness in 4 Olympic combat sports were extracted. In the quantitative section, two goals were pursued: one was to weight the indicators identified in the qualitative stage, and for this purpose, the Analytical Hierarchy Process (AHP) was used, and the other was to identify the status of sports planning. Information on the provinces' sports planning indicators was collected by referring to the Statistics and Information Center of the Ministry of Sports and Youth, and analyzed using the numerical taxonomy method. The calculated findings are analyzed for each region. If the calculated number for a region is between 0 and 0.774, the region is considered developed in terms of development, 0.775 to 0.884 is considered semi-developed, and 0.885 to 1 is considered less developed (Sadeghi Arani

& Mirghafouri 2009).

Results

In the qualitative section, the identified indicators of championship sports planning have been identified and categorized.

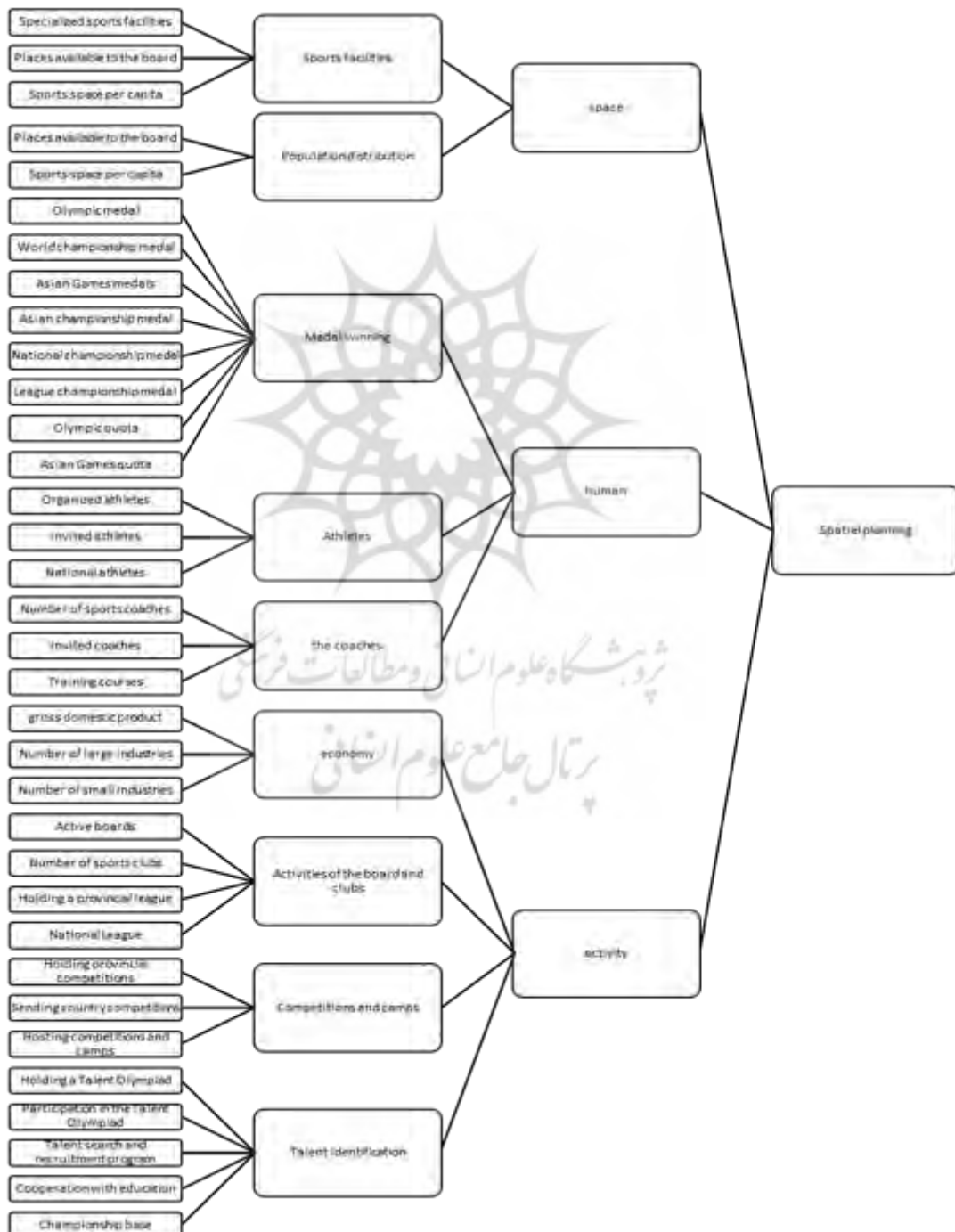

Figure 1. Components and indicators of championship sports planning

In the quantitative section, the importance (weight) of each of the components and indicators of sports planning was determined using the AHP hierarchy analysis method. The indicators related to the human component (45 percent), the activity component (37 percent), and the space component (18 percent) were, respectively, the most important in explaining the status of land use planning in sports. Land use planning studies conducted in the field of boxing showed that (16.1%) of the country's provinces, such as Kermanshah, Mazandaran, Kurdistan, Khuzestan, and Tehran, are among the developed provinces. The conditions are ready for greater success in them. Also, (48.4%) of the provinces are in the category of less developed provinces and (35.5%) of them are undeveloped. Studies conducted by the Department of Land Management in the sport of Taekwondo showed that (0.06%) of the country's provinces, including Tehran and Isfahan, are among the developed provinces, and the conditions are ready for more attention and greater success in them. Also, (38.7%) of the provinces are in the category of less developed provinces and (55.3%) of them are undeveloped. Land use planning studies conducted in the sport of judo showed that (0.09 percent) of the country's provinces, including Khorasan Razavi, Tehran, and North Khorasan, are among the developed provinces, and conditions are ready for more attention and greater success in them. Also, (51.6 percent) of the provinces are in the category of less developed provinces and (39.4 percent) of them are undeveloped. Land use planning studies conducted in the field of wrestling showed that (25.8%) of the provinces of the country, including Mazandaran, Khuzestan, Fars, Alborz, and Kermanshah, are among the developed provinces, and the conditions are ready for more attention and greater success in them. Also, (32.2 percent) of the provinces are in the category of less developed provinces and (42 percent) of them are not developed in the sport of wrestling.

Discussion and Conclusion

The results of the study showed that the level of development of Olympic martial arts disciplines in the provinces of the country is 14.6 percent, which is definitely not an acceptable number. However, it is important to note that a significant number of international medals are won while these sports are only developed in a few regions of the country. However, it should be expected that the country's sports authorities, in order to facilitate the acquisition of medals, in addition to paying special attention to these developed and talented regions, will have long-term planning to increase the number of developed regions across the country. According to a survey conducted among the four Olympic combat sports, wrestling has the best status with 25.8% development, and taekwondo has the lowest status with 0.06% development. Therefore, it can be said that one of the reasons for the valuable medals won by wrestling in international events, especially Olympic competitions, is its better development compared to other sports. However, we should not ignore the fact that 23 provinces of the country are still in a less developed or undeveloped state in the field of wrestling, and they must bring themselves closer to development conditions through proper and principled planning and Based on a strategic perspective, and in order to win more medals in international events, we should focus on developed regions, but we should not neglect semi-developed and less developed provinces. Also, the low number of developed provinces in the country in the field of Taekwondo (2 provinces) compared to the number of colorful medals it has won from international competitions has raised an important question in our minds: What are the reasons for the

success of this sport in international events despite the fact that 29 provinces of the country are in an undeveloped or less developed state in this field?

In terms of shipbuilding, the provinces of Mazandaran, Khuzestan, Tehran, Fars, Alborz, Kermanshah, North Khorasan, and Razavi Khorasan were identified as more developed in that order. The high number of freestyle and Greco-Roman wrestlers and champions in Mazandaran province, the great successes of Khuzestan and Fars in Greco-Roman wrestling, and the high interest of the people of Khorasan in wrestling as a ritual sport in those regions can be considered the main reasons for these results.

In the field of boxing, it was found that the provinces of Kermanshah, Mazandaran, Kurdistan, Tehran, and Khuzestan have a better development status and a higher probability of success. The development status of underdeveloped provinces such as Kermanshah, Mazandaran, and Kurdistan in boxing can be attributed to human (technical) indicators such as having a hardworking and determined spirit.

In judo, the provinces of Razavi and North Khorasan, along with Tehran, had a more developed status. The boom in the local sport of wrestling with a bat in Greater Khorasan, where the exercises are performed with special clothing similar to judo, could be one of the main reasons for the strengthening of this discipline in the provinces of Khorasan.

Originality/Value

There were new achievements in the research findings, and using these findings can facilitate the path to achieving Olympic medals.

Research Limitations/Implications

Establishing contact with the provincial and city combat committees was a serious limitation of this research. Since this research was conducted at the national level, it was sometimes difficult to access the statistical population. To solve this problem, an attempt was made to use the managers of the relevant federations to facilitate communication.

Ethical Considerations

Compliance with ethical guidelines

All ethical principles have been observed in this article. The purpose of the research and the steps of its implementation were informed to the participants. The confidentiality of their information was also ensured. Efforts have also been made to create the necessary transparency for the audience in the transfer of the findings and to prevent any bias in the reporting of the results. Honesty and trustworthiness have also been observed in the analysis and citation.

Declaration of Generative AI and AI-assisted technologies in the writing process

No artificial intelligence tools were used.

Funding

This research work has not received any financial support from financial organizations.

Authors' contribution

All the authors of this article have actively participated from the stage of research implementation to the writing of the article.

Conflict of interest

According to the authors, there is no conflict of interest in this research work.

Acknowledgments

It is essential to thank all the participants and those who helped us in conducting this study. We also express our deepest gratitude to the management and staff of the Journal of Sports Management and Development.

References

- Sadeghi Arani, Z., & Mirghafouri, H. (2009). Analysis of the state of sports development in the provinces of Iran during the years 2014-2015. *Journal of Research in Sport Sciences*, 10(24), 103-120. [Link] [In Persian]
- Sedigh, S., Hematinezhad, M., Shafiee, S., & Gholizadeh, M. (2023). A Model for Analyzing the Development of Iranian Sports Industry System. *Journal of Sport Management and Development*, 12(1), 1-22. [https://doi.org/10.22124/JSMD.2020.13780.2085] [In Persian]
- Shirzadi, R., Razavi, S.M.H., Amirnejad, S., & Mohammadi, N (2024). Providing a Conceptual Analysis Framework for Sustainability of Championship Sports. *Journal of Sport Management and Development*, 13(1), 168-188. [https://doi.org/10.22124/JSMD.2021.13907.2096] [In Persian]
- Kazemi, M. (2007). A brief overview of the evolution of land use in Iran. *Economic magazine- monthly Review of Economic Issues and Policies*, 7(67), 71-79. [Link] [In Persian]
- Moradi, S., Mahmoudian, A., & Sadeghi Boroujedi, S. (2024). Identifying and Prioritizing the Barriers of Shooting Development in Iran. *Journal of Sport Management and Development*, 12(4), 142-169. [https://doi.org/10.22124/JSMD.2022.19947.2584] [In Persian]

آمایش سرزمین رشته‌های ورزشی رزمی المپیک

بهمن طیبی^{۱*}، امین دهقان قهفرخی^۲

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۸/۲۳

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۲/۰۸/۲۳

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۵/۰۸

چکیده

هدف: هدف پژوهش حاضر، بررسی وضعیت آمایش سرزمین در چهار رشته ورزشی رزمی المپیک کشتی، تکواندو، جودو، بوکس بود.

روش‌شناسی: روش پژوهش از نوع آمیخته (کیفی و کمی) انتخاب شد. به منظور شناسایی شاخص‌های موثر در آمایش سرزمین از مبانی نظری و مصاحبه‌های کیفی با نخبگان آگاه تا رسیدن به اشباع نظری استفاده شد. جامعه آماری در بخش کیفی شامل ۲۸ نفر از کارشناسان معاونت ورزش قهرمانی و امور استان‌های وزارت ورزش و جوانان، روسای فدراسیون‌های مربوطه و اساتید دانشگاهی آشنا به موضوع آمایش ورزشی بودند. در بخش کمی، به منظور وزن‌دهی به شاخص‌های آمایش سرزمین ورزشی از روش تجزیه و تحلیل سلسله مراتبی (AHP) و از روش تاکسونومی عددی به منظور شناسایی وضعیت آمایش سرزمین در ورزش‌های رزمی استفاده شد که با توجه به ضریب توسعه یافتگی، استان‌های کشور در هر یک از رشته‌های ورزشی اولویت‌بندی شدند.

یافته‌ها: تجزیه و تحلیل داده‌ها نشان داد تنها ۱۴/۶ درصد از مناطق کشور در رشته‌های رزمی المپیک توسعه یافته‌اند و ۸۵/۴ درصد مناطق کمتر توسعه یافته یا توسعه نیافته‌اند. همچنین ورزش کشتی با ۲۵/۸ درصد توسعه یافتگی بهترین وضعیت و تکواندو با ۰/۰۶ درصد بدترین وضعیت را در بین رشته‌های رزمی المپیک داراست. بوکس در استان کرمانشاه، تکواندو در تهران، جودو در خراسان رضوی و کشتی در مازندران بهترین وضعیت را داشتند. بوکس در هرمزگان، تکواندو در قم، جودو در بوشهر و کشتی در سمنان ضعیف‌ترین وضعیت را داشتند.

نتیجه‌گیری: بنابراین برای کسب تعداد بیشتر مدال‌های المپیک باید بر ۱۴/۶ درصد از استان‌های توسعه یافته تمرکز بیشتری نمود و اولویت توجه به رشته‌های رزمی المپیک برحسب نگاه آمایشی به ترتیب با رشته‌های ورزشی کشتی، بوکس، جودو و تکواندو می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: آمایش سرزمین، آمایش ورزشی، توسعه ورزش، ورزش رزمی

۱. استادیار مدیریت ورزش، گروه علوم ورزشی، دانشکده علوم انسانی و اجتماعی، دانشگاه گلستان، گرگان، ایران. (نویسنده مسئول)
۲. دانشیار مدیریت ورزش، گروه مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

* نشانی الکترونیک نویسنده مسئول: B.Tayebi@gu.ac.ir

استناد: طیبی، بهمن و دهقان قهفرخی، امین. (۱۴۰۵). آمایش سرزمین رشته‌های ورزشی رزمی المپیک. مدیریت و توسعه ورزش، ۱۵(۱)، ۹۷-۱۱۹.

DOI: <https://doi.org/10.22124/JSMD.2023.25119.2823>

نوآوری پژوهش و پیام کلی

این پژوهش با بررسی آمایش رشته‌های ورزشی رزمی به ارائه راهکارهای علمی جهت کسب موفقیت و مدال‌های بیشتر در بازی‌های المپیک می‌پردازد.

مقدمه

امروزه عرصه رقابت جهانی در ورزش بسیار تنگاتنگ شده است و توسعه ورزش در ابعاد مختلف، مخصوصاً در بعد قهرمانی آن با رویکردهای سنتی، مقطعی و تصادفی امکان پذیر نیست و به جای آن رویکردهای علمی، فراگیر، پیوسته و سیستمی جهت برنامه ریزی هر چه دقیق تر رواج یافته است (ولستنکراف، ۲۰۰۲). با مرور شاخص‌های توسعه یافتگی ورزشی مشخص می‌شود که توسعه ورزش در تمامی نقاط کشور یکسان نیست (صادقی و همکاران، ۲۰۲۴). مساله مهم در ناهمگنی توسعه ورزشی کشور علاوه بر نابرابری‌های ورزشی ناشی از عدم تعادل‌های اقتصادی و عدم توزیع مناسب امکانات، وجود ساختار خاص نظام برنامه ریزی است (شیرزادی و همکاران، ۲۰۲۴). از این رو لازمه کاهش تفاوت‌های استانی از لحاظ توسعه یافتگی ورزشی، توجه و پیروی از سیاست‌های متعادل و متوازن در ایجاد فرصت برابر در برخورداری از منابع و امکانات و در یک کلام تهیه و اجرای برنامه‌های آمایش سرزمین است.

هدف اساسی از مدیریت و برنامه ریزی آمایش سرزمین، مدیریت مطلوب فضا از رهگذر تنظیم رابطه انسان، فضا و فعالیت‌های انسان در فضا است که عمدتاً با دیدی بلند مدت به منظور بهره‌برداری بهینه از امکانات و همچنین پیدا کردن نقش و مسئولیت هر منطقه بر اساس توانمندی‌ها و قابلیت‌های آن منطقه به طور هماهنگ با دیگر مناطق صورت می‌پذیرد. آمایش در لغت به معنی آمیختن و آراسته کردن است و به منظور بهره‌وری منطقی و مطلوب از امکانات سرزمین، ایجاد تعادل بین سه عنصر انسان، فضا و فعالیت تعریف شده است (کاظمی، ۲۰۰۷). آمایش سرزمین به دنبال شناسایی توسعه‌ای است که پاسخگوی احتیاجات جوامع محلی می‌باشد (آلبرشتس، ۲۰۰۶). و توزیع آینده فعالیت‌ها را در سرزمین تحت تاثیر قرار می‌دهد. نقش کلیدی آمایش سرزمین برای ارتقا رده بندی بسیار اندیشمندانه فعالیت‌هاست که اهداف آن از کشوری به کشور دیگر متفاوت است اما به طور کلی به هم شباهت دارند (بلکا، ۲۰۰۸). در زمینه ورزش نیز «تجهیزات، و اماکن ورزشی» در ارتقاء ورزش قهرمانی دارای بالاترین اولویت یا بیشترین تاثیر می‌باشد و گرین^۴ (۲۰۰۵)؛ چاد و همکاران^۵ (۲۰۰۵)؛ دبوسچر^۶ (۲۰۰۹)؛ بوهلک و رابینسون^۷ (۲۰۰۹)؛ راسخ و همکاران (۲۰۱۵)؛ خواجه (۲۰۱۹) و ملائی (۲۰۱۶) همگی در پژوهش‌های خود بر این موضوع اتفاق نظر داشتند. برنامه‌ریزی جهت توسعه اماکن در صورتی موثر عمل می‌کند که سه عنصر منابع (سرمایه، زمین، انسان و زیرساخت)، تناسب اماکن با افراد و ذینفعان و همچنین استفاده خلاقانه و نوآورانه از منابع در کنار هم وجود داشته باشند (بری و همکاران، ۲۰۲۲). هنری (۲۰۰۰) آمایش سرزمین را نوعی برنامه‌ریزی بلندمدت برای توزیع بهتر جمعیت، امکانات و فعالیت‌های مختلف به منظور افزایش رفاه، آسایش و هماهنگی جامعه می‌داند.

آمایش ورزش به مفهوم مکمل بودن دو علم جغرافیا و ورزش (با دامنه‌های کم و بیش مرتبط دیگر) اطلاق می‌شود که در آن به نقش پشتیبانی از مولفه‌های جغرافیایی در انجام فعالیت‌های ورزشی تاکید شده است (ایلیش، ۲۰۱۴). تجزیه و تحلیل جغرافیایی امکان اولویت‌بندی مکان‌ها برای ملاحظات هدفمند از قبیل تخصیص بودجه را فراهم می‌کند (هول، ۲۰۲۱). گسترش تعداد رشته‌های ورزشی، رشد فناوری‌های ورزشی، افزایش رفاه و تغییرات در اوقات

¹Wolstencroft

²Albrechts

³Belka

⁴Green

⁵Chad et al

⁶De Bosscher

⁷Bohle & Rabinson

⁸Barry et al

⁹Ilieş

¹⁰Hohl

فراغت مردم، رشد شهرنشینی، توسعه ورزش حرفه ای و تغییر دید عموم نسبت به ورزش به عنوان یک فعالیت اقتصادی و علاقمندی بخش خصوصی به سرمایه گذاری در ورزش جهت کسب سود از یک طرف و کمبود منابع و مشکلات اقتصادی دولت‌ها از طرف دیگر ضرورت توجه به برنامه ریزی مبتنی بر آمایش ورزشی را نمایان می‌سازد و عدم توزیع عادلانه فرصت‌ها و منابع در ورزش موجب شده که طی سال‌های اخیر، شعار عدالت در ورزش نیز همچنان بر سر زبان مردم باقی بماند (احمدی شاهپورآبادی، ۲۰۲۲).

اماکن و فضاهای ورزشی خاستگاه و بستر اجرای فعالیت‌ها و برنامه‌های ورزشی هستند و مدیریت صحیح و اصولی آنها، بر بهره‌وری و کیفیت و کمیت رویدادهای ورزشی تأثیر مستقیم می‌گذارد (مرادی و همکاران، ۲۰۲۴). یکی از اهداف اصلی آمایش سرزمین در ورزش، تاکید بر گسترش فعالیت‌های ورزشی در فضای جغرافیایی و تخصص‌یابی منطقه‌ای برای شکل‌گیری تقسیم کار فضایی است. تمرکز فعالیت‌های ورزشی در چند نقطه خاص کشور و توزیع نامتوازن آنها در پهنه سرزمین می‌تواند به عنوان یکی از چالش‌های فرا روی سیاست‌گزاران ورزشی کشور تلقی شود. در زمینه زیرساخت‌های ورزش به ترتیب هر سه مؤلفه: فضاها و اماکن، تجهیزات و امکانات و فناوری و سیستم نقش ایفا می‌کنند (صادقی و همکاران، ۲۰۲۳). رضانی‌نژاد و هژبری (۲۰۱۷) بیان می‌کنند که دولت‌ها همواره برای توسعه عدالت و شمول ورزشی می‌کوشند تا بین انواع خدمات تعادل و توازن برقرار باشد. میل به کسب نتایج و موفقیت‌های زود بازده، یکی از دلایل اصلی تمرکز بر تقویت فعالیت‌های ورزشی در مناطقی است که از توان بیشتری برای کسب موفقیت برخوردارند. از آنجایی که جامعه ایران در عین یگانگی و وحدت از تکثر و تنوع اقلیمی و فرهنگی گسترده‌ای برخوردار است و با توجه به تاثیر تفاوت‌های فرهنگی و اقلیمی بر ظرفیت‌ها و استعدادهای ذاتی ورزشی و همچنین وجود تفاوت‌های عمده میان سبک زندگی و محیط زیستی مردم مناطق مختلف ایران، به نظر می‌رسد پرداختن به مطالعات منطقه‌ای و آمایش سرزمین در ورزش از اهمیت قابل توجهی برخوردار باشد (محمدخانی و همکاران، ۲۰۱۳). موفقیت در ورزش قهرمانی که اوج آن در مسابقات المپیک نمود پیدا می‌کند، مستلزم اقدامات برنامه محور و علمی است. موفقیت بیشتر رشته‌های ورزشی مخصوصا رشته‌های ورزشی رزمی المپیکی که به عنوان رشته‌های پر امید مان در بازی‌های المپیک محسوب می‌شوند در گرو استفاده از یافته‌های جدید علمی در ورزش قهرمانی است. برای حمایت از برخی رشته‌های دارای پتانسیل کسب مدال در بازی‌های جهانی یا المپیک، ورزشکاران صاحب مدال در بازی‌های آسیایی یا دارندگان سهمیه در المپیک را جز ورزشکاران نخبه محسوب کرد و تا چند سال آنها را تحت برنامه‌های حمایتی و تشویقی ویژه قرار داد (رضانی‌نژاد و همکاران، ۲۰۱۵).

مطالعات اندکی در حوزه آمایش سرزمین در ورزش انجام شده است که هر یک با رویکردی متفاوت به این موضوع پرداختند. آمره و همکاران (۲۰۲۰) به بررسی وضعیت آمایش سرزمین در رشته‌های ورزشی منتخب مدال‌آور در ایران پرداختند و دریافتند که عوامل جغرافیایی (از جمله اماکن و فضاهای ورزشی)، جامعه شناختی (از جمله تعداد ورزشکار و مربی و مدال و ...) و اقتصادی (از جمله تعداد صنایع بزرگ و کوچک و تولید ناخالص داخلی) به ترتیب اهمیت بیشتری در آمایش ورزش قهرمانی در رشته‌های مدال آور دارند و نتیجه گیری کلی پژوهشگران این بود که بیشتر ورزشکاران مدال آور در استان‌هایی هستند که در آن رشته ورزشی دارای امکانات سخت افزاری بهتری بودند. همچنین آنها دریافتند که استان‌های یزد، تهران، سمنان، قزوین، زنجان و مرکزی به ترتیب وضعیت بهتری دارند. این گروه از استان‌ها در نواحی مرکزی کشور و اطراف استان تهران واقع شده اند که تا حدود زیادی وجود الگوی توسعه پیرامون مرکز را در توسعه یافتگی ورزش‌های پر مدال نشان می‌دهند. در پژوهش شیرزادی و همکاران (۲۰۲۰) عوامل محیطی، مدیریتی و مسائل مرتبط با نظام آمایش سرزمین به عنوان چالش‌های رشد و توسعه ورزش قهرمانی بر مبنای آمایش سرزمینی شناسایی شدند. گودرزی و خداداد کاشی (۲۰۲۰) در تحلیل تطبیقی آمایش سرزمین در ورزش

بانوان بر اساس پراکندگی اعضای تیم‌های ملی جمهوری اسلامی ایران دریافتند که تطابق معناداری بین اعضای تیم ملی و آمایش استانی رشته‌های ورزشی بانوان مشاهده نمی‌شود. برای نمونه استان‌های مطرح در دو و میدانی بانوان مانند خراسان جنوبی و تهران با داشتن نرخ بالای ملی پوش، این رشته را در اولویت‌های آمایشی خود قرار نداده بودند. نظری (۲۰۲۰) با رویکرد آمایشی، رشته‌های ورزشی اولویت‌دار استان اصفهان را تکواندو، فوتبال، وزنه‌برداری، هندبال، بسکتبال و ووشو معرفی کرد.

با مرور مطالعات گذشته مشخص می‌شود که پیرامون شناسایی مناطق مستعد رشته‌های ورزشی رزمی پژوهش‌های جدی صورت نگرفته و جای خالی پژوهشی که در سطح کلان با بررسی پیشینه قهرمانی مناطق و قطب‌های ورزشی مختلف کشور، الگوی مطلوب آمایش ورزشی را ترسیم کند به چشم می‌خورد. در موقعیت کنونی یکی از مهم‌ترین مشکلات مربوط به آمایش ورزشی، نداشتن روش و الگویی است که بتواند با کمترین خطا و بیشترین بازدهی، بهترین قهرمانان را به جامعه معرفی کند و از طرفی، هر چند در دو سه دهه اخیر در زمینه آمایش ورزشی تلاش‌هایی انجام شده، اما این کوشش‌ها عمدتاً به صورت مقطعی، در محدوده یک استان خاص، فاقد یک نگاه ملی و کلان و فاقد پشتوانه علمی و منطقی بوده است. در این میان کمبود یک نظام جامع آمایش ورزشی که مشخص کند در حال حاضر آمایش سرزمین در ورزش قهرمانی و به طور ویژه در رشته‌های رزمی المپیک چه وضعیتی دارد، به چشم می‌خورد. از این رو ضرورت انجام طرح آمایش ورزش قهرمانی در رشته‌های ورزشی رزمی المپیک نظیر کشتی، تکواندو، جودو و بوکس که اصلی‌ترین ورزش‌ها از جهت کسب مدال در بازی‌های المپیک محسوب می‌شوند احساس می‌شود و این پژوهش بر آن است تا با نگاه آمایشی و توزیع مناسب و درست امکانات و زیرساخت‌های ورزشی زمینه ظهور و بروز استعداد‌های ورزشی رشته‌های رزمی المپیک را مهیا ساخته و سهم کاروان ایران در کسب مدال‌های خوش رنگ در بازی‌های المپیک را افزایش دهد.

روش‌شناسی

روش پژوهش حاضر از نوع آمیخته (کمی و کیفی) و به لحاظ هدف کاربردی و به لحاظ روش اجرا میدانی بود. در بخش کیفی به منظور شناسایی شاخص‌های آمایش ورزشی، پس از مطالعات مبانی نظری و پیشینه موضوع، فهرست مقدماتی از شاخص‌های آمایش ورزشی شناسایی شد و از آن به عنوان ابزار اولیه جمع‌آوری داده‌ها جهت مصاحبه با نخبگان آگاه از موضوع پژوهش (۲۸ نفر شامل کارشناسان معاونت ورزش قهرمانی و امور استان‌های وزارت ورزش و جوانان، روسای فدراسیون‌ها و اساتید دانشگاهی آشنا به موضوع آمایش ورزشی) مورد استفاده قرار گرفت. با توجه به انجام مطالعه در زمان پاندمی کرونا، ترکیبی از روش‌های حضوری و تلفنی برای انجام مصاحبه‌های نیمه‌ساختار یافته استفاده شد. با عنایت به مبانی نظری پژوهش‌های کیفی، مصاحبه‌ها تا حد رسیدن به اشباع نظری ادامه پیدا کرد و در پایان شاخص‌های نهایی آمایش ورزشی در ۴ رشته ورزشی رزمی المپیک استخراج شد. در بخش کمی دو هدف دنبال می‌شد، یکی وزن دهی به شاخص‌های شناسایی شده در مرحله کیفی که به این منظور از فرایند تحلیل سلسله مراتبی^۱ استفاده شد و دیگری شناسایی وضعیت آمایش ورزشی بود که اطلاعات استان‌ها در شاخص‌های آمایش ورزشی با مراجعه به مرکز آمار و اطلاعات وزارت ورزش و جوانان جمع‌آوری شد و با استفاده از روش تاکسونومی عددی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. در مدل تاکسونومی Fi بین صفر و یک قرار گرفته است که فاصله منطقه از $Fi = 0$ از حد بالای توسعه یافتگی را نشان می‌دهد. یافته‌های محاسبه شده برای هر منطقه مورد تحلیل قرار گرفت. چنانچه عدد

^۱AHP

محاسبه شده برای یک منطقه بین صفر و ۰/۷۷۴ باشد، منطقه را از نظر توسعه یافتگی توسعه یافته، ۰/۷۷۵ تا ۰/۸۸۴ و نیمه توسعه یافته و ۰/۸۸۵ تا ۱ را کمتر توسعه یافته تلقی می‌کنیم (صادقی و میرغفوری، ۲۰۰۹).

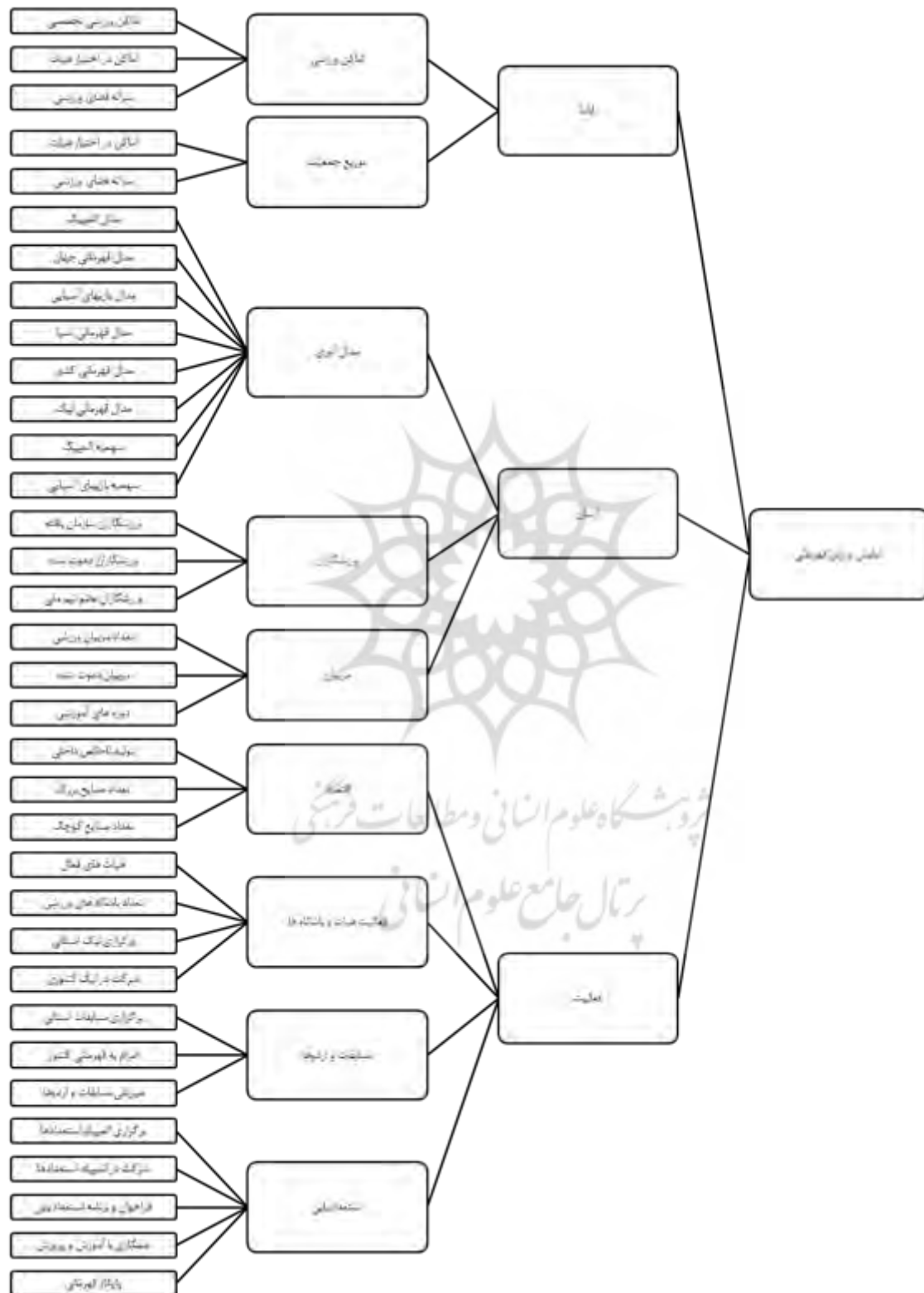
یافته‌ها

جدول ۱، مشخصات فردی مشارکت‌کنندگان در پژوهش را نشان می‌دهد.

جدول ۱. مشخصات فردی مشارکت‌کنندگان
Table 1. Personal characteristics of participants

جنسیت sex	تحصیلات study	سمت post	ردیف n	جنسیت sex	تحصیلات Study	سمت Post	ردیف n
زن	دکتری	استاد تربیت بدنی	P15	مرد	کارشناسی ارشد	رئیس فدراسیون جودو	P1
مرد	دکتری	استاد تربیت بدنی	P16	مرد	دکتری	رئیس فدراسیون تکواندو	P2
مرد	کارشناسی ارشد	کارشناس وزارت ورزش	P17	مرد	کارشناسی ارشد	رئیس فدراسیون بوکس	P3
مرد	دکتری	کارشناس وزارت ورزش	P18	مرد	دکتری	رئیس فدراسیون کشتی	P4
مرد	کارشناسی ارشد	کارشناس وزارت ورزش	P19	مرد	دکتری	استاد جغرافیا	P5
زن	کارشناسی ارشد	کارشناس وزارت ورزش	P20	مرد	دکتری	استاد جامعه شناسی	P6
مرد	کارشناسی	کارشناس وزارت ورزش	P21	مرد	دکتری	استاد اقتصاد	P7
مرد	کارشناسی ارشد	کارشناس وزارت ورزش	P22	مرد	دکتری	استاد مدیریت	P8
مرد	کارشناسی	کارشناس وزارت ورزش	P23	زن	دکتری	استاد تربیت بدنی	P9
مرد	کارشناسی ارشد	کارشناس وزارت ورزش	P24	مرد	دکتری	استاد تربیت بدنی	P10
مرد	کارشناسی	کارشناس امور استانها	P25	مرد	دکتری	استاد تربیت بدنی	P11
مرد	کارشناسی ارشد	کارشناس امور استانها	P26	مرد	دکتری	استاد تربیت بدنی	P12
مرد	دکتری	کارشناس امور استانها	P27	مرد	دکتری	استاد تربیت بدنی	P13
مرد	کارشناسی	کارشناس امور استانها	P28	مرد	دکتری	استاد تربیت بدنی	P14

شکل ۱، شاخص‌های شناسایی شده آمایش ورزش قهرمانی در مرحله کیفی و دسته بندی آنها را نشان می‌دهد.

شکل ۱. مولفه‌ها و شاخص‌های آمایش سرزمین
Figure 1. Components and indicators of spatial planning

در بخش کمی، میزان اهمیت (وزن) هر یک از مولفه‌های و شاخص‌های آمایش ورزشی با استفاده از روش تحلیل سلسله مراتبی مشخص شد. شاخص‌های مرتبط با مولفه انسان (۴۵ درصد)، مولفه فعالیت (۳۷ درصد) و مولفه فضا (۱۸ درصد) به ترتیب بیشترین اهمیت را در تبیین وضعیت آمایش سرزمین در ورزش داشتند.

جدول ۲. مولفه‌ها و شاخص‌های آمایش سرزمین در ورزش

Table 2. Components and indicators of land use planning in sports

ضریب rate	شاخص index	مولفه Component	بعد dimension
۰/۰۶	تعداد اماکن ورزشی تخصصی	اماکن ورزشی (۰/۱۲)	شاخص‌های مرتبط فضا (۰/۱۸)
۰/۰۳	تعداد اماکن ورزشی در اختیار هیات		
۰/۰۳	سرانه فضای ورزشی	توزیع جمعیت (۰/۰۶)	مرتبط فضا (۰/۱۸)
۰/۰۴	جمعیت زیر ۱۴ سال		
۰/۰۲	تراکم جمعیتی	مدال آوری (۰/۲۲)	مرتبط انسان (۰/۴۵)
۰/۰۲	مدال المپیک		
۰/۰۴	مدال قهرمانی جهان	مدال آوری (۰/۲۲)	مرتبط انسان (۰/۴۵)
۰/۰۳	مدال بازی‌های آسیایی		
۰/۰۳	مدال قهرمانی آسیا	مدال آوری (۰/۲۲)	مرتبط انسان (۰/۴۵)
۰/۰۵	مدال قهرمانی کشور		
۰/۰۱	مدال قهرمانی لیگ کشوری	مدال آوری (۰/۲۲)	مرتبط انسان (۰/۴۵)
۰/۰۲	سهمیه المپیک		
۰/۰۲	سهمیه بازی‌های آسیایی	ورزشکاران (۰/۱۴)	مرتبط انسان (۰/۴۵)
۰/۰۹	ورزشکاران سازمان یافته		
۰/۰۲	ورزشکاران دعوت شده به تیم ملی	ورزشکاران (۰/۱۴)	مرتبط انسان (۰/۴۵)
۰/۰۳	ورزشکاران عضو تیم ملی		
۰/۰۳	تعداد مربیان	مربیان (۰/۰۹)	مرتبط انسان (۰/۴۵)
۰/۰۵	مربیان دعوت شده به تیم ملی		
۰/۰۱	تعداد دوره‌های آموزشی	اقتصاد (۰/۰۹)	مرتبط انسان (۰/۴۵)
۰/۰۳	تولید ناخالص داخلی		
۰/۰۴	تعداد صنایع بزرگ	اقتصاد (۰/۰۹)	مرتبط انسان (۰/۴۵)
۰/۰۲	تعداد صنایع کوچک و متوسط		
۰/۰۲	نسبت هیات‌های فعال	فعالیت هیات و باشگاه‌های ورزشی (۰/۰۸)	مرتبط فعالیت (۰/۳۷)
۰/۰۳	تعداد باشگاه‌های ورزشی		
۰/۰۱	برگزاری لیگ استانی	فعالیت هیات و باشگاه‌های ورزشی (۰/۰۸)	مرتبط فعالیت (۰/۳۷)
۰/۰۲	شرکت در لیگ کشوری		
۰/۰۲	برگزاری مسابقات قهرمانی استان	مسابقات و اردوها (۰/۰۸)	مرتبط فعالیت (۰/۳۷)
۰/۰۳	اعزام به مسابقات قهرمانی کشور		
۰/۰۳	میزبانی مسابقات و اردوهای ملی	مسابقات و اردوها (۰/۰۸)	مرتبط فعالیت (۰/۳۷)
۰/۰۳	برگزاری المپیاد استعدادها برتر		
۰/۰۳	اعزام به المپیاد استعدادها برتر	استعدادیابی (۰/۱۲)	مرتبط فعالیت (۰/۳۷)
۰/۰۲	اجرای فراخوان و برنامه‌های استعدادیابی		
۰/۰۲	همکاری با آموزش و پرورش	استعدادیابی (۰/۱۲)	مرتبط فعالیت (۰/۳۷)
۰/۰۲	تجهیز پایگاه‌های قهرمانی		

در بررسی شاخص‌های غیرورزشی استان‌های کشور، ۵ شاخص: تولید ناخالص داخلی، صنایع بزرگ، صنایع کوچک، تراکم جمعیت و جوانی جمعیت مورد بررسی قرار گرفت که در جدول ۳ آورده شده اند.

جدول ۳. شاخص‌های غیرورزشی استان‌های کشور

Table 3. Non-sports indicators of the country's provinces

استان province	تولید ناخالص داخلی (میلیون ریال) GDP	صنایع بزرگ Large industries	صنایع کوچک و متوسط Small and medium industries	تراکم جمعیت (نفر به کیلومتر مربع) Population density	جوانی جمعیت (درصد زیر ۱۴ سال) The youth of the population
آذربایجان شرقی	۱۰۲	۲۷۰	۵۷۳	۸۲	۲۲
آذربایجان غربی	۷۸	۷۷	۲۴۵	۸۲	۲۵
اردبیل	۱۰۰	۳۵	۱۴۳	۷۰	۲۳
اصفهان	۱۳۲	۵۷۳	۱۱۵۳	۴۶	۲۱
البرز	۱۰۵	۳۱۳	۳۵۹	۴۷۱	۲۱
ایلام	۱۵۵	۷	۲۴	۲۸	۲۲
بوشهر	۴۳۵	۳۵	۵۹	۴۵	۲۴
تهران	۲۲۰	۸۶۹	۱۵۰۸	۸۹۰	۲۰
چهار محال و بختیاری	۹۲	۴۱	۱۹۷	۵۵	۲۵
خراسان جنوبی	۸۸	۲۱	۵۹	۷	۲۸
خراسان رضوی	۱۰۳	۳۲۹	۶۷۷	۵۰	۲۶
خراسان شمالی	۸۰	۲۰	۴۷	۳۱	۲۷
خوزستان	۱۲۶	۱۳۱	۲۳۱	۷۱	۲۶
زنجان	۱۳۱	۱۰۳	۱۱۶	۴۷	۲۳
سمنان	۱۵۵	۱۲۸	۵۸۵	۶	۲۱
سیستان و بلوچستان	۵۹	۱۴	۹۰	۱۴	۳۸
فارس	۱۲۰	۱۴۳	۴۳۵	۳۷	۲۲
قزوین	۱۶۶	۲۶۵	۴۴۵	۷۷	۲۲
قم	۱۰۷	۱۲۰	۳۱۲	۱۰۰	۲۵
کردستان	۷۳	۱۹	۱۰۶	۵۱	۲۳
کرمان	۱۱۴	۱۳۳	۱۹۱	۱۶	۲۷
کرمانشاه	۹۹	۵۵	۱۷۴	۷۸	۲۱
کهگیلویه و بویر احمد	۸۸	۱۰	۲۴	۴۲	۲۶
گلستان	۷۹	۷۷	۲۵۵	۸۷	۲۵
گیلان	۱۰۶	۱۵۳	۳۸۹	۱۷۷	۱۸
لرستان	۷۸	۳۲	۱۴۵	۶۲	۲۳
مازندران	۱۲۸	۲۰۸	۴۷۶	۱۲۹	۲۰
مرکزی	۱۷۴	۲۶۴	۳۱۴	۴۹	۲۱
هرمزگان	۱۳۷	۳۸	۱۱۳	۲۲	۲۹
همدان	۹۴	۶۵	۲۶۶	۹۱	۲۲
یزد	۱۹۸	۱۷۹	۲۶۲	۸	۲۵

جداول ۴، ۵، ۶ و ۷ وضعیت توسعه یافتگی رشته‌های ورزشی رزمی در استان‌های کشور را بر اساس شاخص‌های آمایش ورزشی نشان می‌دهد.

جدول ۴. وضعیت آمایش ورزش قهرمانی در بوکس

Table 4. Status of the organization of the boxing championship sport

استان‌های توسعه یافته	ضریب توسعه یافتگی (Fi)	استان‌های نیمه توسعه یافته	ضریب توسعه یافتگی (Fi)	استان‌های کمتر توسعه یافته	ضریب توسعه یافتگی (Fi)
developed provinces	Development coefficient	Semi-developed provinces	Development coefficient	Less developed provinces	Development coefficient
کرمانشاه	۰/۶۱	لرستان	۰/۷۹	قزوین	۰/۸۹
مازندران	۰/۶۹	همدان	۰/۸۱	اردبیل	۰/۹۱
کردستان	۰/۷۳	کهگیلویه و بویر احمد	۰/۸۲	کرمان	۰/۹۱
خوزستان	۰/۷۴	آذربایجان غربی	۰/۸۲	خراسان رضوی	۰/۹۱
تهران	۰/۷۶	گلستان	۰/۸۲	اصفهان	۰/۹۲
		چهارمحال و بختیاری	۰/۸۳	فارس	۰/۹۲
		گیلان	۰/۸۴	خراسان رضوی	۰/۹۲
		قم	۰/۸۴	یزد	۰/۹۳
		بوشهر	۰/۸۵	خراسان شمالی	۰/۹۴
		سیستان و بلوچستان	۰/۸۵	سمنان	۰/۹۴
		آذربایجان شرقی	۰/۸۶	هرمزگان	۰/۹۶
		ایلام	۰/۸۶		
		زنجان	۰/۸۶		
		البرز	۰/۸۷		
		مرکزی	۰/۸۸		

با توجه به اطلاعات جدول ۴ مشخص شد در رشته ورزشی بوکس (۱۶/۱ درصد) از استان‌های کشور نظیر: کرمانشاه، مازندران، کردستان، خوزستان و تهران جزو استان‌های توسعه یافته هستند و شرایط برای کسب موفقیت‌های بیشتر در آنها مهیا است. و همچنین (۴/۴ درصد) از استان‌ها در رده استان‌های کمتر توسعه یافته و (۵/۳۵ درصد) از آنها توسعه نیافته اند.

جدول ۵. وضعیت آمایش ورزش قهرمانی در تکواندو

Table 5. Status of Taekwondo Championship Sports Planning

استان‌های توسعه یافته	ضریب توسعه یافتگی (Fi)	استان‌های نیمه توسعه یافته	ضریب توسعه یافتگی (Fi)	استان‌های کمتر توسعه یافته	ضریب توسعه یافتگی (Fi)
developed provinces	Development coefficient	Semi-developed provinces	Development coefficient	Less developed provinces	Development coefficient
تهران	۰/۷۱	خوزستان	۰/۷۹	مازندران	۰/۸۹
اصفهان	۰/۷۲	البرز	۰/۸۰	خراسان جنوبی	۰/۸۹
		همدان	۰/۸۲	آذربایجان شرقی	۰/۹۰
		آذربایجان غربی	۰/۸۴	بوشهر	۰/۹۰
		فارس	۰/۸۴	مرکزی	۰/۹۱

۰/۹۲	سمنان	۰/۸۵	گیلان
۰/۹۲	چهارمحال و بختیاری	۰/۸۷	اردبیل
۰/۹۲	گلستان	۰/۸۷	زنجان
۰/۹۲	یزد	۰/۸۸	هرمزگان
۰/۹۲	کهگیلویه و بویراحمد	۰/۸۸	قزوین
۰/۹۳	سیستان و بلوچستان	۰/۸۸	کردستان
۰/۹۳	کرمان	۰/۸۸	لرستان
۰/۹۴	خراسان رضوی		
۰/۹۴	خراسان شمالی		
۰/۹۴	ایلام		
۰/۹۴	کرمانشاه		
۰/۹۵	قم		

با توجه به اطلاعات جدول ۵ مشخص شد در رشته ورزشی تکواندو (۰/۰۶ درصد) از استان‌های کشور شامل: تهران و اصفهان جزو استان‌های توسعه یافته هستند. و شرایط برای توجه بیشتر و کسب موفقیت‌های بیشتر در آنها مهیا است و همچنین (۳۸/۷ درصد) از استان‌ها در رده استان‌های کمتر توسعه یافته و (۵۵/۳ درصد) از آنها توسعه نیافته‌اند.

جدول ۶. وضعیت آمایش ورزش قهرمانی در جودو

Table 6. Status of Judo Championship Sports Planning

استان‌های توسعه یافته	ضریب توسعه یافتگی (Fi)	استان‌های نیمه توسعه یافته	ضریب توسعه یافتگی (Fi)	استان‌های کمتر توسعه یافته	ضریب توسعه یافتگی (Fi)
developed provinces	Development coefficient	Semi-developed provinces	Development coefficient	Less developed provinces	Development coefficient
خراسان رضوی	۰/۷۱	لرستان	۰/۷۹	مرکزی	۰/۸۹
تهران	۰/۷۲	مازندران	۰/۸۰	چهارمحال و بختیاری	۰/۸۹
خراسان شمالی		البرز	۰/۸۰	یزد	۰/۸۹
		قم	۰/۸۱	کرمانشاه	۰/۹۰
		زنجان	۰/۸۲	اردبیل	۰/۹۱
		آذربایجان شرقی	۰/۸۴	فارس	۰/۹۲
		اصفهان	۰/۸۵	گلستان	۰/۹۳
		قزوین	۰/۸۶	ایلام	۰/۹۳
		گیلان	۰/۸۶	آذربایجان غربی	۰/۹۳
		کردستان	۰/۸۶	کهگیلویه و بویراحمد	۰/۹۴
		همدان	۰/۸۶	سیستان و بلوچستان	۰/۹۴
		خوزستان	۰/۸۶	بوشهر	۰/۹۶
		سمنان	۰/۸۷		
		خراسان جنوبی	۰/۸۷		
		هرمزگان	۰/۸۸		
		کرمان	۰/۸۸		

با توجه به اطلاعات جدول ۶ مشخص شد در رشته ورزشی جودو (۰/۰۹ درصد) از استان‌های کشور شامل: خراسان رضوی، تهران و خراسان شمالی جزو استان‌های توسعه یافته هستند و شرایط برای توجه بیشتر و کسب موفقیت‌های بیشتر در آنها مهیا است. و همچنین (۵۱/۶ درصد) از استان‌ها در رده استان‌های کمتر توسعه یافته و (۳۹/۴ درصد) از آنها توسعه نیافته‌اند.

جدول ۷. وضعیت آمایش ورزش قهرمانی در کشتی

Table 7. Status of the organization of the wrestling championship sport

استان‌های توسعه یافته	ضریب توسعه یافتگی (Fi)	استان‌های نیمه توسعه یافته	ضریب توسعه یافتگی (Fi)	استان‌های کمتر توسعه یافته	ضریب توسعه یافتگی (Fi)
developed provinces	Development coefficient	Semi-developed provinces	Development coefficient	Less developed provinces	Development coefficient
مازندران	۰/۵۷	گیلان	۰/۷۹	ایلام	۰/۸۹
خوزستان	۰/۶۶	لرستان	۰/۸۱	اردبیل	۰/۸۹
تهران	۰/۶۸	آذربایجان شرقی	۰/۸۲	اصفهان	۰/۹۰
فارس	۰/۷۱	گلستان	۰/۸۳	چهارمحال و بختیاری	۰/۹۰
البرز	۰/۷۴	همدان	۰/۸۴	کرمان	۰/۹۱
کرمانشاه	۰/۷۵	کردستان	۰/۸۶	کهگیلویه و بویر احمد	۰/۹۱
خراسان شمالی	۰/۷۷	قم	۰/۸۷	آذربایجان غربی	۰/۹۲
خراسان رضوی	۰/۷۷	زنجان	۰/۸۷	سیستان و بلوچستان	۰/۹۳
		قزوین	۰/۸۸	یزد	۰/۹۴
		مرکزی	۰/۸۸	خراسان جنوبی	۰/۹۴
				بوشهر	۰/۹۵
				هرمزگان	۰/۹۵
				سمنان	۰/۹۵

با توجه به اطلاعات جدول ۷ مشخص شد در رشته ورزشی کشتی (۲۵/۸ درصد) از استان‌های کشور شامل: مازندران، خوزستان، فارس، البرز و کرمانشاه جزو استان‌های توسعه یافته هستند و شرایط برای توجه بیشتر و کسب موفقیت‌های بیشتر در آنها مهیا است. همچنین (۳۲/۲ درصد) از استان‌ها در رده استان‌های کمتر توسعه یافته و (۴۲ درصد) از آنها در رشته ورزشی کشتی توسعه نیافته‌اند.

بحث

در این پژوهش تلاش شد تا از طریق مطالعات آمایش ورزشی در سطح ملی، وضعیت استان‌ها از نظر توسعه یافتگی در چهار رشته ورزشی رزمی المپیکی (بوکس، تکواندو، جودو و کشتی) شناسایی شود تا با شناسایی این عوامل تاثیرگذار، اجرای دقیق و درست برنامه‌ریزی منطقه‌ای در راستای نیل به توسعه و موفقیت رشته‌های رزمی المپیکی در سطح کشور هموارتر شود.

از آن جا که هدف اساسی از برنامه‌ریزی آمایش سرزمین، مدیریت مطلوب فضا از رهگذر تنظیم رابطه انسان، فضا و فعالیت است، از طریق مصاحبه با خبرگان، عوامل موثر در آمایش ورزشی پیرامون این سه محور مهم شناسایی و وزن‌دهی

شدند که مشخص شد از بین این سه عامل، انسان با ضریب ۰/۴۵، فعالیت با ضریب ۰/۳۷ و فضا با ضریب ۰/۱۸ به ترتیب از اهمیت بیشتری برخوردارند. همچنین، بر اساس یافته‌ها، تعداد ورزشکار، تعداد اماکن ورزشی تخصصی، تعداد مدال‌های قهرمانی کشور و جهان، تعداد مربیان در تیم ملی، جوانی جمعیت (زیر ۱۴ سال) و تعداد صنایع بزرگ در استان‌ها از مهم‌ترین شاخص‌های موثر در آمایش ورزش شناسایی شدند. در خصوص تعداد ورزشکار، باید اذعان نمود که هرچه مشارکت در ورزش قهرمانی بیشتر باشد، زمینه ظهور و بروز استعدادها و رشد آنها مناسب‌تر خواهد بود، در نتیجه تعداد افراد نخبه ورزشی افزایش می‌یابد و موجب تقویت ورزش قهرمانی خواهد شد. در خصوص اهمیت اماکن ورزشی تخصصی بدیهی است که تدارک امکانات ورزشی، پتانسیل خدمت‌رسانی و منفعت‌رسانی به تمام سطوح مشارکت در ورزش را افزایش می‌دهد. از طرفی وجود قهرمانان و مربیان ملی می‌تواند توجه و مشارکت عمومی به آن رشته ورزشی را برانگیزاند (دهقان، ۲۰۱۹).

با توجه به ضرایب توسعه یافتگی حاصل از نرم افزار تاکسونومی، چنانچه در یک رشته ورزشی در یک استان این ضرایب از ۰/۷۷ درصد کمتر باشد نشان دهنده توسعه یافتگی آن رشته، ضریب ۰/۷۸ درصد تا ۰/۸۸ درصد نشان دهنده نیمه توسعه یافتگی و ۰/۸۹ درصد به بالا نشان دهنده توسعه یافتگی کم است. نتایج پژوهش نشان داد میزان توسعه یافتگی رشته‌های ورزشی رزمی المپیک در استان‌های کشور ۱۴/۶ درصد است که قطعا عدد قابل قبولی نیست و هر چند توجه به این نکته حائز اهمیت است که تعداد قابل توجهی از مدال‌های بین‌المللی در حالی کسب می‌شوند که این رشته‌های ورزشی فقط در مناطق کمی از سطح کشور توسعه یافته‌اند؛ ولی باید انتظار داشت تا متولیان ورزش کشور جهت سهولت در کسب مدال‌ها علاوه بر توجه ویژه به این مناطق توسعه یافته و مستعد، برنامه‌ریزی بلند مدتی را جهت افزایش مناطق توسعه یافته در سطح کشور داشته باشند. همچنین مناطق نیمه توسعه یافته و کمتر توسعه یافته در این رشته‌های ورزشی دقیقا برابر با هم و به میزان ۴۲/۷ درصد بوده است و باید تلاش شود استان‌های نیمه توسعه یافته به سمت استان‌های توسعه یافته و استان‌های کمتر توسعه یافته به سمت استان‌های نیمه توسعه یافته تغییر وضعیت دهند و از این طریق سهم ایران در کسب مدال‌های بین‌المللی مخصوصا بازی‌های المپیک افزایش یابد.

نتایج پژوهش حاضر نشان داد که از بین چهار رشته ورزشی رزمی المپیک، رشته کشتی با ۲۵/۸ درصد توسعه یافتگی دارای بهترین وضعیت و رشته ورزشی تکواندو با ۰/۰۶ درصد توسعه یافتگی در پایین‌ترین وضعیت قرار دارد. از این حیث می‌توان گفت یکی از دلایل کسب مدال‌های ارزشمند رشته ورزشی کشتی در رویدادهای بین‌المللی مخصوصا مسابقات المپیک، وضعیت بهتر توسعه یافتگی آن نسبت به رشته‌های دیگر باشد و هر چند نباید از این نکته غافل باشیم که همچنان ۲۳ استان کشور در رشته ورزشی کشتی هنوز در وضعیت کمتر توسعه یافته یا توسعه نیافته قرار دارند که باید با برنامه‌ریزی درست و اصولی خود را به شرایط توسعه‌ای نزدیک نمایند و هر چند با تکیه بر نگاه آمایشی و به جهت کسب مدال‌های بیشتر در رویدادهای بین‌المللی می‌بایست بر مناطق توسعه یافته تمرکز داشت ولیکن نباید از استان‌های نیمه توسعه یافته و کمتر توسعه یافته غافل شد. همچنین تعداد پایین استان‌های توسعه یافته کشور در رشته تکواندو (۲ استان) در مقایسه با تعداد مدال‌های خوش رنگی که از مسابقات بین‌المللی کسب نموده است یک سوال مهم در ذهن ما ایجاد کرده است که دلایل موفقیت این رشته ورزشی در رویدادهای بین‌المللی علی‌رغم اینکه تعداد ۲۹ استان کشور در این رشته در وضعیت توسعه نیافته یا کمتر توسعه یافته قرار دارند چیست؟ تکواندو نسبتا دیرتر از رشته‌های رزمی دیگر نظیر کشتی، جودو و کاراته وارد بازی‌های المپیک و قهرمانی جهان شد (گنارو، ۲۰۲۲) و هنوز به معنی واقعی در کشورهای مختلف فراگیر نشده است. به همین خاطر این فرضیه می‌بایست مورد بررسی بیشتر قرار گیرد. نتایج این پژوهش با یافته‌های پژوهش گودرزی و خداداد کاشی (۲۰۲۰) همسو هست از این جهت که در پژوهش ایشان نیز تکواندو به عنوان اولویت اول در استان اصفهان شناسایی شد.

در بررسی‌های بعمل آمده مشخص شد استان تهران در شاخص‌های غیرورزشی نظیر: تولید ناخالص داخلی، صنایع بزرگ و کوچک نیز جزو استان‌های برتر کشور است و در هر ۴ رشته ورزشی رزمی المپیک نیز شرایط توسعه‌ای مناسبی دارد و می‌تواند به عنوان یک پایگاه مهم در کسب مدال‌های بین‌المللی مورد توجه ورزش کشور قرار گیرد که این یافته با نتایج پژوهش زینس (۲۰۲۲) که شهرهایی با ساختار صنعتی و سرمایه اجتماعی مناسب را برای ورزش‌های حرفه‌ای و مصارف ورزشی بالا، مناسب تر دانست همسو می‌باشد ولی آنچه در این استان نگران کننده به نظر می‌رسد شاخص جوانی جمعیت است که در رتبه ۲۹ کشور قرار دارد و با توجه به مهم بودن این شاخص در ورزش قهرمانی، دولت می‌بایست راهکارهای لازم برای بهبود جوانی جمعیت در این استان را در دستور کار قرار دهد.

استان مازندران هم در دو رشته کشتی و بوکس جزو استان‌های توسعه یافته است و فدراسیون‌های کشتی و بوکس ایران می‌بایست به این استان توجه ویژه تری داشته باشند زیرا مانند تهران در اکثر شاخص‌های غیر ورزشی وضعیت مناسبی دارد به غیر از شاخص جوانی جمعیت که در رتبه ۳۰ کشور است و این آمار می‌تواند برای استان مازندران که قطب کشتی و بوکس کشور است و تعداد قابل توجهی از مدال مسابقات المپیک توسط کشتی‌گیران این استان به دست آمده است نگران کننده باشد. بی توجهی به این شاخص از طرف مسئولین می‌تواند علاوه بر رکود در سایر بخش‌ها، به ورزش کشور و استان مازندران لطمات قابل توجهی وارد نماید.

استان کرمانشاه نیز در رشته بوکس رتبه اول استان‌های کشور و در رشته کشتی نیز جزو استان‌های توسعه یافته است و این استان نیز به مانند تهران و مازندران تهدید مشکل جوانی جمعیت را احساس می‌کند و جزو استان‌های نیازمند به برنامه‌های مدون ارتقاء شاخص جوانی به شمار می‌آید. همچنین استان‌های خوزستان در کشتی و بوکس، خراسان رضوی و خراسان جنوبی در کشتی و جودو جزو استان‌های توسعه یافته به شمار می‌آیند و فدراسیون‌های ورزش‌های رزمی المپیک جهت تسهیل و تسریع دسترسی به موفقیت‌های بیشتر می‌بایست این استان‌ها را در کانون توجه خود قرار دهند.

در رشته ورزشی بوکس، مشخص شد که استان‌های کرمانشاه، مازندران، کردستان، تهران و خوزستان وضعیت توسعه یافتگی بهتر و احتمال موفقیت بالاتری دارند. احتمالاً وضعیت توسعه یافتگی استان‌های کمتر برخوردار مانند کرمانشاه، مازندران و کردستان در بوکس را می‌توان به شاخص‌های انسانی (فنی) نسبت داد که ورزشکاران و موفقیت‌های ورزشی بیشتری در این زمینه داشته‌اند که شاید به دلیل برخورداری از روحیات سرسختی بیشتر بوده است. در رشته ورزشی تکواندو دو استان اصفهان و تهران از وضعیت بهتری برخوردار بودند. این برتری را علاوه بر شاخص‌های ورزشی و مدال آوری می‌توان به شاخص‌های غیر ورزشی نظیر تعداد صنایع بزرگ بیشتر، تولید ناخالص داخلی بیشتر و ... نسبت داد. در رشته جودو، استان‌های خراسان رضوی و شمالی به همراه تهران وضعیت توسعه یافتگی بیشتری داشتند؛ به احتمال زیاد، رونق ورزش محلی کشتی با چوخه در خراسان بزرگ که در آن زور ورزشی‌ها با لباس مخصوص نزدیک به جودو انجام می‌شود، باعث تقویت این رشته در استان‌های خراسان شده است. در کشتی استان‌های مازندران، خوزستان، تهران، فارس، البرز، کرمانشاه، خراسان شمالی و خراسان رضوی به ترتیب توسعه یافته‌تر تشخیص داده شدند. تعداد بالای کشتی‌گیران و قهرمانان آزاد و فرنگی در استان مازندران، موفقیت‌های زیاد خوزستان و فارس در کشتی فرنگی و علاقه بالای مردم خراسان به ورزش کشتی به عنوان یک ورزش آیینی در آن مناطق را می‌توان دلیل احتمالی این نتایج دانست. از طرفی استان تهران در هر چهار رشته ورزشی مورد بررسی از وضعیت توسعه یافتگی بهتری برخوردار بود که به زعم پژوهشگران می‌تواند سه دلیل محتمل تر داشته باشد؛ یکی برتری در شاخص‌های اجتماعی و اقتصادی نظیر تعداد صنایع بزرگ و کوچک، تولید ناخالص داخلی بیشتر (ثروت بیشتر)؛ دوم، تنوع نژادی و قومی بالای ساکنان تهران که از همه مناطق ایران در آن سکونت دارند و سوم اینکه بسیاری از قهرمانان پس از راهیابی به تیم‌های ملی، برای برخورداری از شرایط تمرینی بهتر در تهران ساکن می‌شوند و به اسم این تیم در رویدادهای ورزشی مختلف شرکت می‌کنند.

باید توجه داشت که عدالت در ورزش قهرمانی به مفهوم توجه یکسان به همه مناطق و توزیع مساوی منابع و اعتبارات نیست بلکه هزینه کرد آن در جای مناسب است و این تحقیق نیز با عنوان آمایش سرزمین ورزش‌های رزمی المپیک با همین منظور انجام شد تا مسیر درست و تاثیرگذار در توزیع منابع و امکانات در این ۴ رشته ورزشی رزمی مشخص شود تا با صرف هزینه‌ای مشخص ولی در جای درست به توفیقات بیشتری در عرصه‌های بین‌المللی دست پیدا کنیم. البته این به این مفهوم نیست که به استان‌های دیگر توجهی نداشته باشیم بلکه به این مفهوم است که استان‌های مستعد و توسعه یافته می‌بایست در اولویت توجه در این رشته‌های ورزشی قرار بگیرند تا مدال‌های بیشتری به دست آوریم و استان‌هایی که در رشته‌های رزمی المپیک کمتر توسعه یافته یا توسعه نیافته هستند ممکن است در رشته‌های ورزشی دیگر جزو استان‌های توسعه یافته بوده و نیاز باشد برای تسریع و تسهیل در مدال‌آوری مورد توجه بیشتری قرار بگیرند.

در نهایت پیشنهاد می‌شود فدراسیون‌های ورزشی و وزارت ورزش و جوانان در توزیع بودجه، امکانات و فعالیت‌های خود، این اولویت‌ها را مد نظر قرار دهند. هیات‌های ورزشی در استان‌ها، بر روی شاخص‌هایی که نیاز به بهبود دارند تمرکز کنند و رشد متوازن شاخص‌ها را مد نظر قرار دهند. از آن جا که بعضا در یک استان، موفقیت یک شهرستان خاص در یک ورزش باعث موفقیت استان شده است، مطالعات آمایشی عمیق‌تری در سطح شهرستان‌ها انجام شود. در رشته‌های رزمی که ماده‌ها و سبک‌های مختلفی دارند، مطالعات آمایشی عمیق‌تری انجام شود. در خصوص ورزش معلولان و بازی‌های پارالمپیک و پارا آسیایی نیز مطالعه آمایشی جداگانه‌ای انجام شود و در بررسی‌های بعدی، تفکیک ورزش بانوان و آقایان در نظر گرفته شود.

نتیجه‌گیری کلی و پیام مقاله

از آنجا که هدف اساسی از برنامه‌ریزی آمایش سرزمین، مدیریت مطلوب از رهگذر تنظیم رابطه انسان، فضا و فعالیت است این پژوهش تلاش کرد تا سهم هر یک از این عوامل را در رشته‌های ورزشی رزمی المپیک در کشور مشخص نماید و پس از ملاحظه نتایج مشخص شد از بین این سه عامل، تاثیر منابع انسانی در جایگاه اول موفقیت رشته‌های رزمی المپیک، فعالیت مرتبط با این رشته‌های ورزشی در جایگاه دوم و فضا نیز در جایگاه سوم قرار دارد. لذا برای کسب موفقیت‌های بیشتر در رشته‌های رزمی المپیک در ایران می‌بایست به ترتیب به کیفی سازی منابع انسانی مرتبط با این رشته‌ها، تنظیم فعالیت‌ها و برنامه‌های اصولی برای آماده سازی تیم‌های و در نهایت توجه به شاخص‌های فضایی در پراکندگی امکانات این رشته‌ها توجه نمود.

محدودیت‌ها

برقراری ارتباط با هیات‌های رزمی استان‌ها و شهرستان‌ها از محدودیت‌های جدی این پژوهش بود. از آنجایی که این تحقیق در سطح ملی انجام شده بود، گاهی اوقات دسترسی به جامعه آماری دشوار بود. برای رفع این مشکل سعی شد از مدیران فدراسیون‌های مربوطه برای تسهیل ارتباط استفاده شود.

پیشنهاد برای مطالعات آتی

با توجه به اینکه این پژوهش صرفا جهت برنامه آمایش رشته‌های رزمی المپیک انجام پذیرفت لذا با توجه به تعدد رشته‌های رزمی در کشور و جمعیت بالای علاقه‌مند به این رشته‌ها، به پژوهشگران پیشنهاد می‌شود پژوهش‌هایی در موارد زیر داشته باشند:

- ۱- تدوین آمایش سایر رشته‌های رزمی ۲- آمایش سرزمین رشته‌های ورزشی گروهی ۳- آمایش ورزش قهرمانی به تفکیک استان‌های مختلف کشور ۴- آمایش سرزمین رشته‌های ورزشی نوظهور

ملاحظات اخلاقی

رعایت دستورالعمل‌های اخلاقی

تمام اصول اخلاقی در این مقاله رعایت شده است. هدف از انجام پژوهش و مراحل اجرای آن به شرکت‌کنندگان اطلاع داده شد. همچنین محرمانه بودن اطلاعات آنها تضمین شد و تلاش شد تا شفافیت لازم برای مخاطبان در انتقال یافته‌ها ایجاد شود و از هرگونه سوگیری در گزارش نتایج جلوگیری شود. صداقت و امانتداری نیز در تحلیل و استناد رعایت شده است.

بیانیه استفاده از هوش مصنوعی

از هیچ نوع ابزار هوش مصنوعی استفاده نشده است.

منابع مالی

این کار پژوهشی هیچ گونه حمایت مالی از سازمان‌های مالی دریافت نکرده است.

مشارکت نویسندگان

همه نویسندگان این مقاله از مرحله اجرای پژوهش تا نگارش مقاله، مشارکت فعال داشته‌اند.

تعارض منافع

هیچ تضاد منافی در این کار پژوهشی وجود ندارد.

تقدیر و تشکر

تشکر و قدردانی از همه شرکت‌کنندگان و کسانی که در انجام این مطالعه ما را یاری کردند، ضروری است. همچنین از مدیریت و کارکنان مجله مدیریت و توسعه ورزش صمیمانه سپاسگزاریم.

References

- Ahmadi Shapoorabadi, M.A., & Motaghi, S.L. (2022). Evaluation of the rural development policy in the 6th development plan: Lessons for formulating a new rural development policy in the 7th development plan. *Scientific Journal of Development Management Process*, 35(3), 129-164. [<https://doi.org/10.52547/jmdp.35.3.129>] [In Persian]
- Albrechts, L. (2006). Bridge the Gap: From Spatial Planning to Strategic Projects. *European Planning Studies*, 14(10), 1487-1500. [<https://doi.org/10.1080/09654310600852464>]
- Alexander, H., & Aynaz, L. (2022). A Geographical Analysis of Socioeconomic and Environmental Drivers of Physical Inactivity in Post Pandemic Cities: The Case Study of Chicago, IL, USA. *Urban Science*, 6, 28. [<https://doi.org/10.3390/urbansci6020028>]
- Alexandru, I., Olivier, D., Jan, W., Gabor, K. (2014). For Geography and Sport, Sport Geography or Geography of Sport. *GeoSport for Society*, 1(1-2), 7-18. [[Link](#)]
- Amere, M., Goodarzi, M., Dehghanghahfarokhi, A (2020). Investigating the status of land management in the selected sport of medals in Iran. *Journal of Sociology of Lifestyle*, 7(17), 1-31. [<https://dor.isc.ac/dor/20.1001.1.24237558.1399.5.1.1.7>] [In Persian]
- Ant, Z., Razavi, S.M.H., & Sajadi, N.(2022). Spatial optimization in line with the development of the construction and operation system of sports projects using GIS. *Journal of Sport Management and Development*. 11(1), 1-10. [<https://doi.org/10.22124/jsmd.2020.14865.2171>] [In Persian]
- Belka, marek. (2008). *Spatial planning key instrument for Development and effective governance with special refrence to contries in transition*. United Nations, Geneva, Switzerland. [[Link](#)]
- Bohle, N. & Rabinson, L. (2009). Bench marking of elite sport systems. *Management Decision*, 47(1), 67-84. [[10.1108/00251740910929704](https://doi.org/10.1108/00251740910929704)]
- Chad, D., .Mc, E., Mark, S., Timothy, D., Deschrive, M., & Brown, T. (2005). Facility age and attendance in major league baseball. *Sport Management Review*, 8, 19-41. [[Link](#)]

- De Bosscher, V., De Knop, P., Van Bottenburg, M., Shibli, S., & Bingham, J. (2009). Explaining international sporting success: An international comparison of elite sports systems and policies in six countries. *Sport Management Review*, 12(3), 113-136. [<https://doi.org/10.1016/j.smr.2009.01.001>]
- De Bosscher, V., De Knop, P., & van Battenberg, M. (2009). An analysis of homogeneity and heterogeneity of elite sports systems in six nations. *International Journal of Sports Marketing & Sponsorship*, 111-131. [<http://dx.doi.org/10.1108/IJSMS-10-02-2009-B003>]
- Dehghan Ghahfarokhi, A., Goodarzi, M., Jalali, M., & Alidoust, E. (2019). Identifying Constituent Elements and Relationships of Sport Federations System in Iran by a Systematic Approach. *Sport Physiology & Management Investigations*, 11(2), 9-23. [[Link](#)] [In Persian]
- Gennaro, A., Yarisel, R., Tomás, H., Antonio, H., & Coral, F. (2022). Relative and Chronological Age in Successful Athletes at the World Taekwondo Championships (1997–2019): A Focus on the Behaviour of Multiple Medallists. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 19(3), 1425. [<https://doi.org/10.3390/ijerph19031425>]
- Goodarzi, M., & Khodadad kashi, Sh. (2020). Comparvtive anll ysis of aand use in women’s sports bdsdd on the distribution of the national teams of the Islamic republic of Iran. *Olympic Social Cultural Studies*, 1(2), 7- 32. [[Link](#)] [in Persian]
- Green, M. (2004) Changing policy priorities for sport in England: the emergence of elite sport development as a key policy cancer. *Leisure Studies*, 23(4), 365-386. [<http://dx.doi.org/10.1080/0261436042000231646>]
- Kazemi, M. (2007). A brief overview of the evolution of land use in Iran. Economic magazine- monthly review of economic issues and policies, 7(67), 71-79. [[Link](#)] [In Persian]
- Khajeh, F. (2009). *Analysis of indicators and factors affecting the development of championship sports*. [Master Thesis, Allameh Tabatabai University], Tehran: Iran. [[Link](#)] [In Persian]
- Mahmoodkhani, M., Dadashpoor, A., & Hosseini, M. (2013). Determining the somatotype profile of male in fans of some Iranian ethnic groups in female athletes. *Sport physiology*, 10(20), 129-140. [[Link](#)] [In Persian]
- Mandalizadeh, Z., Ehsani, M., Koozehchian, H., & Honari, H. (2021). Sustainable development of sports concepts. *Journal of Sport Management and Development*, 10(1), 1-10. [<https://doi.org/10.22124/jsmd.2021.5029>] [In Persian]
- Mollaei, M., Ramezani Nejad, R., Yasuri, M., & Taosi, S. (2016). Investigating the factors affecting the development of championship sports in Iranian provinces and presenting a proposed model. *Journal of Sport Management and Development*, 10(4), 757-775. [<https://doi.org/10.22124/JSMD.2021.5029>] [In Persian]
- Monica J, casper., Diana, M., & Cheryl L,C. (2009). Sport, Environmentalism, Land use, and urban Development. *Journal of Sport & Social Issues*, 33(2), 103-110. [[10.1177/0193723509335690](https://doi.org/10.1177/0193723509335690)]
- Mollaei Sefiddashti, A., Hamidi, M., Rajabi, H., & Zoffqaraadeh, (2020). Foresigt of I.R.Iran’s elits sports development in horizon 2037. *Journal of sport Management and Development*, 9(2), 84-99. [<https://doi.org/10.22124/JSMD.2020.4146>] [In Persian]
- Moradi, S., Sadeghi Boroujedi, S., & Mahmoudian, A. (2024). Identifying and Prioritizing the Barriers of Shooting Development in Iran. *Journal of Sport Management and Development*, 12(4), 142-169. [<https://doi.org/10.22124/JSMD.2022.19947.2584>] [In Persian]
- Nazari, R. (2020). An Analysis of Development of Priority Fields of Study in Isfahan Sport with Spatial Planning Approach. *Sport Physiology & Management Investigations*, 12(3), 107-122. [[Link](#)] [In Persian]

- Rasekh, N., Sajjadi, N., Hamidi, M., & Khabiri, M. (2015). Design and development of strategic program for women's sports championship in Iran. *Journal of Sports Management*, 7(3), 309-334. [<https://doi.org/10.22059/jsm.2015.55358>] [In Persian]
- Ramzanejad, R., & hozhabri, K. (2017). Basic Facts of Sports Development and Their Applications in Sport of Iran. *Majlis & Rahbord*, 24(91), 233-263. [[Link](#)] [In Persian]
- Ramzanejad, R., hozhabri, K., Eydi, H., & Asgari, B. (2015). *Elite sport management: successful countries experiences*. Shomal Paydar publication: Amol, Iran. [[Link](#)] [In Persian]
- Sadeghi Arani, Z., & Mirghafouri, H. (2009). Analysis of the status of sports development in Iranian provinces during the years 2005-2006. *Sports Management Studies (Physical Education Research Institute)*, 3(24), 103-120. [[Link](#)] [In Persian]
- Salari, M., Bahrololoom, H., Andam, R., & Nazari, R. (2022). Compilation of the strategic document of the territorial organization of sports of Fars province. *Journal of Sport Management and Development*, 11(2), 100-110. [<https://doi.org/10.22124/JSMD.2022.6360>] [In Persian]
- Sedigh, S., Hemati Nezhad, M., Shafiee, S., & Gholizadeh, M. (2023). A Model for Analyzing the Development of Iranian Sports Industry System. *Journal of Sport Management and Development*, 12(1), 1-22. [<https://doi.org/10.22124/JSMD.2020.13780.2085>] [In Persian]
- Shirzadi, R., Razavi, S.M.H., Amirnejad, S., & Mohammadi, N. (2024). Providing a Conceptual Analysis Framework for Sustainability of Championship Sports. *Journal of Sport Management and Development*, 13(1), 168-188. [<https://doi.org/10.22124/JSMD.2021.13907.2096>] [In Persian]
- Shirzadi, R., Razavi, S. M., Amirnejad, S., & Mohammadi, N. (2020). Investigating the Challenges of Growing and Developing Championship Sports Based on Land Preparation and Solutions. *Applied Research in Sport Management*, 8(3), 71-79. [<https://doi.org/10.30473/arsm.1970.6437>] [In Persian]
- Barry, T., Mason, D.S., & Trzonkowski, R. (2022). Arena-Anchored Urban Development Projects and the Visitor Economy. *Journal of Frontiers in Sports and Active Living*, 4, 912926. [<https://doi.org/10.3389/fspor.2022.912926>]
- United Kingdom Office of the Deputy Prime Minister (2005). *Planning Policy Statement 1: Delivering Sustainable Development*. Office of the Deputy Prime Minister: London. [[Link](#)]
- Wolstencroft, E.(2002). *An Introduction to identifying talent. Talent identification and development: An academic review*. Edinburgh: Sport Scotland. [[Link](#)]
- Xinze, Li., Ronghui, Yu., Chenjie, Yan., & Hongwei, Xie. (2022). A Study on the Path to the Sustainable Development of Sports-Consuming Cities—A Qualitative Comparative Analysis of Fuzzy Sets Based on Data from 35 Cities in China. *International Journal of Enviromental Research and Public Health*, 19, 10188. [[10.3390/ijerph191610188](https://doi.org/10.3390/ijerph191610188)]